

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 10C/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313201789
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Zbyňovcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1313201789.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Zbyňovcovou v právnej veci navrhovateľky: Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Š.Š. Č.. XX, zastúpená: JUDr. Miroslav Trtílek, advokát, Martin, J. Kráľa č. 29, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, zastúpený: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Piešťany, Sad A. Kmeťa č. 24, IČO: 36 866 598, o zaplatenie 15 291,87 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 15.291,87 Eur,
spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 9 % ročne:

zo sumy 463,39 Eur od 16.05.2010 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.06.2010 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.07.2010 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.08.2010 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.09.2010 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.10.2010 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.11.2010 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.01.2011 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.02.2011 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.03.2011 do zaplatenia

- 9,25 % ročne:

zo sumy 463,39 Eur od 16.04.2011 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.05.2011 do zaplatenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.06.2011 do zaplatenia

- 9,50 % ročne:

zo sumy 463,39 Eur od 16.07.2011 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.08.2011 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.09.2011 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.10.2011 do zaplataenia

- 9,25 % ročne:

zo sumy 463,39 Eur od 16.11.2011 do zaplataenia

- 9 % ročne:

zo sumy 463,39 Eur od 16.12.2011 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.01.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.02.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.03.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.04.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.05.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.06.2012 do zaplataenia

- 8,75 % ročne:

zo sumy 463,39 Eur od 16.07.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.08.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.09.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.10.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.11.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.12.2012 do zaplataenia

zo sumy 463,39 Eur od 16.01.2013 do zaplataenia

ako aj nahradiť navrhovateľke trovy konania, a to súdny poplatok vo výške 917,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1 448,13 Eur, tieto na účet právneho zástupcu navrhovateľky, vedený vo VÚB banka a.s. č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 12.02.2013 sa navrhovateľka proti odporcovi domáhala zaplataenia istiny vo výške 15 291,87 Eur spolu s úrokami z omeškania tak, ako sú špecifikované vo výrokovej časti tohto rozsudku a náhrady trov tohto konania na tom základe, že dňa 20.10.1995

uzavrela s odporcom Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., v zmysle ktorej sa odporca zaviazal vyplácať jej doživotne sumu vo výške 13 960,- SKK, čo predstavuje sumu 463,39 Eur mesačne, vždy k 15. dňu nasledujúceho mesiaca až do dožitia navrhovateľky, pričom tento záväzok si riadne a včas plnil. Následne nedatovaným listom jej odporca doručil návrh na dohodu o ukončení zmluvy, s tým, že ak sa k návrhu nevyjadrí do 21.06.2002, bude tento návrh pokladať za bezpredmetný. Na tento návrh nepristúpila a odporca si naďalej voči nej plnil svoju zmluvnú povinnosť až do 15.04.2010, keď jej uhradil sumu 363,39 Eur za mesiac marec 2010. Ďalšie plnenie jej už nepoukázal a to zrejme z dôvodu, že jej zaslal výpoveď zmluvy a to aj napriek tomu, že takýto spôsob skončenia zmluvy v nej dohodnutý nebol, preto túto splátku uplatnila na tunajšom súde a to v konaní pod sp. zn. 10C 72/2012, pričom súd jej návrhu vyhovel. Ďalej uviedla, že predmetná zmluva je Zmluvou uzatvorenou v súlade s ust. § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka na dobu určitú - doživotie, ktoré presne ohraničuje jej trvanie, o ktorom pri podpise sa síce nevedelo kedy nastane, ale vedelo sa, že nastane a ak sa zmluvné strany nedohodli inak, skončí uplynutím doby. Ust. § 582 Občianskeho zákonníka o zániku záväzkov výpoveďou sa teda v tomto prípade nedá aplikovať, v ktorom smere poukázala na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 2/2012 zo dňa 24.04.2012. Už z predchádzajúceho konania vyplýva, že odporca dodatočne hľadá iné dôvody, aby záväzky zo zmluvy nemusel plniť, keď napáda platnosť zmluvy podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj § 39 Občianskeho zákonníka. Ďalej namieta aj dodatočnú právnu nemožnosť plnenia podľa ust. § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na ust. § 27 ods. 8 a § 216 a najmä § 219 ods. 3 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a v dôsledku toho zánik práva na plnenie, čo považuje za účelové hľadanie dôvodov, pričom ak by malo ísť o neplatnú zmluvu tak z takej - neplatnej zmluvy sa výpoveď nedá dať.

Odporca žiadal návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť a to hlavne z dôvodu, že nemá voči nej žiadny záväzok, zo zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 20.10.1995, pretože táto zmluva o dôchodku je absolútne neplatná, pretože obsahuje dojednané dve odlišné doby trvania vyplácania sumy dohodnutého plnenia keď čl. II Zmluvy obsahuje záväzok vyplácať príjemcovi doživotne sumu v určitej výške. V rozpore s čl. III Zmluvy podľa ktorého vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, teda ide o dve odlišné doby neurčitého plnenia práva. Druhým dôvodom absolútnej neplatnosti Zmluvy o dôchodku je jej neurčitosť vo vymedzení dĺžky trvania práva na dôchodok. Ak by Zmluva o dôchodku bola platnou, právo na plnenie by zaniklo pre dodatočnú právnu nemožnosť plnenia podľa ust. § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na ust. § 27 ods. 8, § 216 a najmä § 219 ods. 3 prvá veta za bodkočiarkou zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. S týmto právnym názorom odporcu navrhovateľka jednoznačne nesúhlasila, pričom poukázala v tejto súvislosti na rozsudok tunajšieho súdu č.k 10C 72/2012 zo dňa 16.01.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co 297/2013 zo dňa 16.10.2013, a poukázala aj na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave s totožným právnym základom, v ktorých konaniach už bola riešená ako prejudiciálna otázka platnosti zmlúv, dodatočná nemožnosť plnenia, ako aj výpoveď zo Zmluvy.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľni, a.s.“ zo dňa 20.10.1995, Dohodou o ukončení uvedenej zmluvy zo dňa 03.06.2002, včítane sprievodného listu, výpoveďou Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu zo dňa 26.10.2009, Štatútu Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne zo dňa 01.07.1993, ako aj spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10C 72/2012, dodatkov k nemu, ako aj ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci konania uzavreli Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ (ďalej len Zmluvu o dôchodku) dňa 20.10.1995, predmetom ktorej je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu PDF, pričom povinnosť plniť má povinný - odporca a právo na plnenie má príjemca-navrhovateľka. Podľa čl. II povinný t.j. odporca sa zaviazal vyplácať príjemcovi t.j. navrhovateľke doživotne sumu vo výške 13 960,- Sk, t.j. 463,39 Eur, na základe žiadosti o plnenie, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V čl. III je uvedené, že plnenie vo výške sumy podľa čl. II bude povinný vyplácať mesačne vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu na jeho účet, počnúc

mesiacom, nasledujúcom po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. Vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil.

Pri uzavieraní uvedenej Zmluvy o dôchodku účastníci postupovali v súlade so Štatútom Podporného dôchodkového fondu odporcu účinným od 01.07.1993, z ktorého vyplýva, že účel fondu slúži na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti k odporcovi, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov odporcu. V čl. II ods. 1) odporca fond vytvoril na základe čl. 11 bod 14 podnikovej kolektívnej zmluvy na rok 1993 v súlade s nariadením vlády ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov - z použiteľného zisku do výšky 10 %, minimálne však 5 % za rok.

Súčasťou tejto internej úpravy u odporcu sú aj predpísané formuláre žiadosti o poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu ako aj samotná Zmluva o poskytovaní plnenia z tohto fondu v súlade, s ktorými bola vyhotovená aj žiadosť navrhovateľky o poskytnutie plnenia a následne aj Zmluva o poskytovaní plnenia z tohto fondu.

Podľa článku III ods. 6 uvedeného štatútu plnenie je nárokové a pracovník si ho uplatňuje na základe žiadosti prostredníctvom mestskej pobočky odporcu. V žiadosti formulárového typu sa vyznačia všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na poskytnutie plnenia.

Podľa článku III ods. 4 plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý

a/ rozviazal pracovný pomer u odporcu odo dňa účinnosti štatútu fondu z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku alebo z dôvodu odchodu do plného invalidného dôchodku,

b/ po skončení pracovného pomeru mu vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať,

c/ bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u odporcu, najmenej 10 rokov.

Odporca navrhovateľke spolu so sprievodným listom doručil Dohodu o ukončení Zmluvy o poskytovaní plnenia z PDF Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 20.10.1995 a to ku dňu 30.06.2002 s tým, že jej vyplatí jednorázové vyplatenie vo výške 580 365,- Sk. Navrhovateľka však túto dohodu o ukončení Zmluvy nepodpísala a odporca si naďalej plnil svoju zmluvnú povinnosť.

Listom zo dňa 26.10.2009 odporca podľa § 582 Občianskeho zákonníka doručil navrhovateľke výpoveď Zmluvy o poskytovaní plnenia z uvedeného fondu zo dňa 20.10.1995 s tým, že platnosť a účinnosť zmluvy skončí po uplynutí 3-mesačnej zákonnej výpovednej lehoty ku koncu kalendárneho štvrťroka, t. j. dňom 31.03.2010, ku ktorému dňu zaniká aj záväzok odporcu poskytovať navrhovateľke plnenie z Podporného dôchodkového fondu.

Navrhovateľka dôvodila, že Zmluva o dôchodku uzavretá na doživotne určenú dobu, neurčitého trvania nie je zmluvou na dobu neurčitú, a preto nie je možné ju vypovedať spôsobom ako to urobil odporca, v ktorom smere poukázala aj na pravý záver obsiahnutý v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 26/2012-23 zo dňa 25.04.2012, ako aj pôvodné rozhodnutie o jej už uplatnenom nároku v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 72/2012.

Rozsudkom sp. zn. 10C 72/2012 zo dňa 16.01.2013 tunajší súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke zaplatiť sumu 463,39 Eur s 9 % úrokom z omeškania p.a. od 16.05.2010 až do zaplatenia, pričom ide o totožný nárok navrhovateľky za predchádzajúce obdobie. Odvolací súd rozsudkom č.k. 2Co 297/2013-142 zo dňa 16.10.2013 uvedený rozsudok tunajšieho súdu potvrdil.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne, a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko - právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka, Zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne, alebo inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka, Zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 582 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote 3 mesiacov ku koncu kalendárneho štvrťroka.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniklo právo na plnenie (pohľadávka od dlžníka) a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť povinnosť.

Podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sa plnenie stane nemožným povinnosť dlžníka plniť zanikne.

Predmetom nároku uplatneného navrhovateľkou je právo na zaplatenie peňažnej sumy, ako platby dôchodku titulom písomne uzavretej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu, ktorú súd posúdil ako zmluvu o dôchodku podľa § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie (rentu). V zmysle citovaného zákonného ustanovenia táto zmluva musí mať písomnú formu, v ktorej sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať v určitej výške dôchodok. Účelom tejto zmluvy je niekoho zabezpečiť, či už doživotne, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny úkon končí, pričom v dobe uzavretia zmluvy nemusia mať účastníci tohto právneho vzťahu istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Predmetnou zmluvou sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určitú, avšak neurčitého trvania. Ide o presný určený okamih začatia vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou oprávnenej, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu svedčí o tom, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas neurčitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania, špecifikovanú určitým časovým úsekom, ktorá má svoj začiatok a koniec. Z predmetnej zmluvy jednoznačne vyplýva jej začiatok a tiež je špecifikovaný jasne jej koniec a to je smrťou navrhovateľky. Ide teda o určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, len jej trvanie je neurčité a nezávislé od vôle účastníkov zmluvného vzťahu, ale ide o dobu objektívne zistiteľnú a určiteľnú.

Z uzavretej zmluvy jasne vyplýva, že povinný (odporca) sa zaväzuje vyplácať príjemcovi (navrhovateľke) doživotne sumu, a to vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu, ktorá

sa skutočnosť sa upresňuje v článku III zmluvy, v ktorom sa uvádza aj koniec vyplácania mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, čím sa rieši koniec zmluvnej povinnosti odporcu, teda aká je jeho povinnosť plniť v priebehu mesiaca vzhľadom na splatnosť platieb, ak dôjde k úmrtiu oprávnenej navrhovateľky.

Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva zo dňa 20.10.1995 nebola uzavretá na dobu neurčitú, nemal odporca právo túto zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka ako to urobil listom zo dňa 26.10.2009. Výpoveď daná odporcom je potom v rozpore so zákonom a ako právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, pričom súd tento právny úkon odporcu posudzoval prejudiciálne v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej. Samotnú zmluvu o dôchodku súd považuje za platný právny úkon, v ktorom smere poukazuje aj na pôvodné konanie o návrhu navrhovateľky vedenom pod sp. zn. 10C 72/2012, v ktorom konaní bola navrhovateľka proti odporcovi úspešná na tunajšom súde.

Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného fondu odporcu je platným právnym úkonom a nebola jej platnosť ukončená ani výpoveďou zo strany odporcu, preto súd návrhu ako odôvodnenému vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Rozhodol tak aj vzhľadom na to, že predmetnú uzavretú zmluvu medzi účastníkmi tohto konania súd považuje za platnú aj vo vzťahu k Zákonu o bankách č. 483/2001 Z.z., konkrétne aj ustanovením § 27 ods. 8, podľa ktorého banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzavierať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené pohľadávky, ako aj § 119 ods. 3 podľa ktorého ustanovenia sa banke zakazuje činnosť, ktorá je v rozpore so zákonom o bankách. V tomto smere súd poukazuje aj na samotný interný predpis odporcu a to Štatút Podporného dôchodkového fondu odporcu, ktorého účelom je slúžiť na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti k odporcovi, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov odporcu, čo je aj v záujme samotného odporcu, ktorý plní svoje úlohy prostredníctvom svojich zamestnancov, pričom navrhovateľka pre odporcu pracovala značný počet rokov, pričom odporca voči nej nevystupuje ako podnikateľský subjekt, ale ako jej zamestnávateľ.

Okrem uvedeného súdu aj poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 26/2012 zo dňa 25.02.2012, kde sa okrem iného uvádza, že by bolo v rozpore s účelom a zmyslom úpravy o dôchodku pripustiť aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť, preto je v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný vzťah ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dojednanie zmluvy o dôchodku „na doživotie“ je navyše nepochybne potrebné považovať toto dojednanie za dojednanie zmluvy na dobu určitú.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a to dňom 16.05. 2010, tento je podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinný zaplatiť navrhovateľke aj úroky z omeškania, počnúc od splatnosti mesačnej výšky dôchodku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výšku ročného úroku z omeškania súd určil v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

V konaní úspešnej navrhovateľke súd priznal právo na náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcu zaviazal zaplatiť jej trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo veci samej v sume 917,- Eur a titulom trov právneho zastúpenia sumu v celkovej výške 1 448,13 Eur.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pozostávajú zo 4 úkonov právnej služby vo výške tarifnej odmeny za jeden úkon v sume 320,34 Eur (§ 10 ods. 1 z hodnoty sporu), a to za prípravu a prevzatie zastúpenia zo dňa 04.02.2013, písomný návrh podaný na súd zo dňa 06.02.2013, písomné podanie k vyjadreniu odporcu zo dňa 08.11.2013 a zastupovanie na pojednávaní dňa 02.12.2013 (§ 14 ods. 1, písm. a), b), c). Súčasťou priznanej náhrady je aj náhrada

hotových výdavkov - režijný paušál za 4 úkony všetko v roku 2013, každý v sume 7,81 Eur. Ďalej súd priznal aj náhradu za použitie osobného motorového vozidla zn. MITSUBISHI LANCER ev. č. MT498CT na pojednávanie dňa 02.12.2013 - benzín 1,469 E/l; 7,6 l/100 km z Martina do Bratislavy a späť za 460 km v celkovej sume 51,35 Eur a ďalej náhradu podľa opatrenia MPSVaR SR 632/2008 Z.z. vydaného podľa zák. č. 283/2002 Z.z., 460 km x 0,183 Eur v celkovej sume 84,18 Eur, ku ktorému nároku právny zástupca navrhovateľky pripojil fotokópiu technického preukazu vozidla, ako aj potvrdenie o nákupe pohonných hmôt.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, písomne v dvoch vyhotoveniach na tunajšom súde ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.